

[Gade]

»Frankrig har allerede foreslået anvendelse af princippet om enstemmighed indskrænket til ganske nøje fastlagte tilfælde.«

Det var om vetoretten.

Om EPS-samarbejdet sagde han:

»Lad os udstyre EPS-samarbejdet med et fast sekretariat.«

I relation til Parlamentet talte han om »i overensstemmelse med de forpligtelser, som medlemsstaterne påtog sig med Stuttgart-erklæringen, at revidere samrådsproceduren.«

Det er klare signaler fra Frankrigs præsident, og han er ikke helt ligegyldig i den sammenhæng, for det var jo Frankrig som land og den franske præsident – en anden gang – der lagde grunden for Luxembourgforliget og dermed for vetoretten, som jo ikke står i traktaten. Derfor er det ikke ligegyldigt, når det er den franske præsident og de interesser, han repræsenterer, som nu skifter politik og satser på en integrationspolitik, et ja til union, som han jo også udtaler sig om i sin tale. Han sagde:

»Frankrig er parat til at gå ind i et arbejde med dette formål.« – altså at etablere unionen – »I Frankrigs navn erklærer jeg det rede til at behandle Deres udkast, hvis hovedtanker vi deler.«

Jeg synes, det er vigtigt, at vi bruger denne diskussion til at få belyst: er det rigtigt, at det her ikke er en reel og stor diskussion i EF? Efter min bedste overbevisning er det en diskussion. Der er virkelig mange stærke kræfter, der arbejder for at få en union. I tidligere diskussioner her i folketinget har man jo tit sagt: union, hvad er det for noget? Men nu ved vi, hvad union er for noget, idet Parlamentet har vedtaget et papir om unionen, et nyt traktatforslag, så vi ved, hvad vi snakker om, når vi snakker om union. Vi kan i Danmark ikke bare dysse det hen.

Der er også en underlig selvmodsigelse mellem danske parlamentarikere her og danske parlamentarikere i EF-Parlamentet, i hvert fald når det gælder de borgerlige partier. Herhjemme lægger de borgerlige partier med udenrigsministeren i spidsen – nu har vi jo ikke hørt partierne endnu, det skal jeg da sige, det kan da være, det ændrer sig, men hvis vi nu siger, at udenrigsministeren repræsenterer partierne – jo ikke vægt på den politiske union. Han synes ikke, det er det, det handler om; ja, han siger ligefrem, at vi skal

vælge en anden rækkefølge, nemlig først de konkrete skridt. Men det gælder jo ikke de parlamentarikere, som sidder for de borgerlige partier i EF-Parlamentet.

Jeg synes, det er vigtigt at få fastslået, at den danske regering siger fra over for de tre ting, som formandskabet med Mitterrand i spidsen lagde vægt på i talen i EF-Parlamentet, og jeg vil spørge udenrigsministeren, om han eller statsministeren på det førstkomende møde i Det europæiske Råd vil præcisere Danmarks stilling på de tre områder. Med hensyn til union ønsker vi ikke en udvikling i den retning. Vetoretten var en absolut forudsætning for dansk medlemskab. Den danske regering tog forbehold i Stuttgart-erklæringen vedrørende Parlamentets rolle. Parlamentets rolle skal ikke øges – det står jo i Stuttgart-erklæringen – og den danske regering tog forbehold vedrørende samrådsproceduren. Det må regeringen fastholde og sige klart – også på det næste møde – at Danmark ikke være med til. Det forbehold, vi tog i Stuttgart-erklæringen, var ikke kun en fodnote af indenrigspolitiske grunde, men et reelt forbehold, som Danmark vil stå fast på.

Til sidst vil jeg sige, at jeg vil ikke håbe, det er de sager, udenrigsministeren henviser til, når han siger, at vi skal passe på ikke at brænde krudtet af med de små, formelle ting. Jeg vil spørge udenrigsministeren: er det de sager, der er de små, formelle ting?

Til slut vil jeg på vegne af SF og VS fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen at forhindre en forhøjelse af momsloftet ud over det gældende loft på 1 pct., at nægte enhver dansk forhåndsindbetaling til EF ud over det i traktaten fastsatte momsloft på 1 pct., at hindre udhuling af vetoretten, at standse alle forsøg på at give EF-Parlamentet mere magt, at hindre dansk medvirken til:
EF-samarbejde om udenrigs- og sikkerhedspolitik,
Kommissionens deltagelse i EPS-samarbejdet,
EF-industripolitik, der inddrager våbenproduktion,
destruktion af fødevarer,
EF-kulturpolitik, herunder Europafonden,